

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1562 usque ad annum 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011860X

§. 19. Horum furor contra reliquias Sancti Martini Turonensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66641)

Sæcul. XVI. quidem in Bituricensi civitate nec res
 A C 1562. verentia a concremandis Beatæ Joannæ, quæ prima Ludovici XII. uxit
 erat, reliquiis eos cohibebat: in Aurelianensi autem urbe, cui Condæus Princeps præerat, Sanctæ Crucis Ecclesiam in equorum stabulum committabant: imo nequidem Cleriaci, quam urbem Ludovicus XI. condiderat, hujus Regis cineribus, multo minus vero Longevillarum Ducum ossibus ibidem depositis parcebant, sed subjecto igne, continuatoque incendio cuncta in cineres redigebant. Præterea Engolismæ postremum hujus ditionis Comitem Joannem, qui Francisci I. Regis Avus & Caroli IX. Tritavus erat, indignum in modum habebant, ejusque corpus quod centum abhinc annis a corruptione immune servabatur, omnium ludibrio exponebant, ac plumbeam illius sepulcralem tumbam liquefieri, & potius insultandi libidine, quam necessitate adacti ex ea plumbeas glandes confici jubebant: Denique Vindocinæ Principum ex Borbonica stirpe ortorum cadavera comburere non abhorrebant.

§. XIX.

Calvinistarum rabies contra S. Martini Turonensis reliquias.

Verum

Verum neminem latet, quod Calvinistæ Turonii nequidem Sanctis Magni Martini reliquiis pepercerint, quem tamen omnes tam Orientis, quam Occidentis populi tanquam Franciæ Thaumaturgum venerabantur, illique gratam exhibebant memoriam, eo quod idololatriam ex hoc Regno penitus extirpasset. Porro Historicus ille, qui novissime hujus Sancti vitam descripsit, recenset supplicem libellum, quem Turonensis Ecclesiæ capitulum jam Anno Christi millesimo quingentesimo sexagesimo primo Regiis Ministris porrigebat, ac cuncta loca sacra ab Hæreticis occupata Catholicis restitui petebat: cum autem idem Capitulum expedire censeret, ut ab omnibus sibi subjectis juxta decreta, quæ tam in Tridentino Concilio, quam in Theologica facultate Parisiensi nuper facta erant, professio fidei Catholicæ exigeretur, mox Calvinistæ sua rursus latrocinia exercere cæperant, ac præprimis quamdam Parochialem Ecclesiam huic Capitulo annexam deprædati sunt, postea vero continuato furore ceteros Turonensis civitatis Ecclesias, imo etiam sacratas Divi Martini ædes inhumana sævitia spoliarunt, atque ad ejusmodi sacrilegia a suo ductore Principe Condæo diferto mandato stimulati hujus Ecclesiæ

Sæcul. XVI,
A. C. 1562.

Vie de S. Martin. par l'Abbe Gervais e. l. 4. p. 337. 344. et 350. Baillet vies de Saints tom. 3. II. Novembr.

Sæcul. XVI. thesaurum diripuerunt, sub ementio
A.C. 1562. prætextu, quod illum conservare vel-
 lent: porro tanta ibidem vasorum et
 auro, argentoque conflatorum, necnon
 gemmarum copia reperiebatur, ut in
 conscribendo omnium horum bonorum
 indice solidos tres dies insumere, ne-
 cesse fuerit: quamvis vero eorum pre-
 tium plusquam decies centena millia
 superaret, nequidem numerata ferme
 immensa Sacrarum vestium ex tela au-
 rea, & argentea texili pictura ornata-
 rum suppellectili, quæ igne consumpta
 erat, hæc tamen jactura toleranda
 fuisset visa, nisi per nefandam proflus
 nequitiam ipsum etiam Sancti Martini
 corpus sacrilegis manibus in ignem
 coniecissent, ita, ut ex sacris hisce re-
 liquiis nonnisi minima pars nimirum os
 unius brachii, necnon cranii particula
 hæreticorum furori eripi potuerit, que
 demum reliquiæ postea anno sequenti
 parvæ cuidam thecæ lignæ unacum
 quibusdam exiguis ossibus ex Sancti
 Bricii, & Divi Gregorii Turonensis ca-
 pitibus includebantur, atque Anno Do-
 mini millesimo quingentesimo sexage-
 simo quarto die quinta Julii retro secus ad
 Altare majus reponebantur: ceterum
 inhumana hac in mortuos sævitia non-
 dum satiata erat Calvinistarum rabies:
 quippe etiam vivi extremæ eorum vin-
 dictæ,

dictæ, ac crudelitatis victima cadere cogebantur, atque hodieum in pluribus Franciæ urbibus plures cernuntur turres, ex quibus Calvinistæ Catholicos, scilicet Sacerdotes, & Monachos præcipites egerunt, nec pauci etiam monstrantur fontes, atque profundissimæ voragines, in quas cum furcis, ac vestibus, quibus alias homines dejectorum murorum ruinas penetrare coguntur, promiscue Catholicos projecerunt.

Sæcul. XVI.
A.C. 1562.

§. XX.

Motha - Gondrinus Valentiaë occisus.

Toto hujus anni tempore Calvinistæ horrendas crudelitates Valentiaë exercebant: equidem Guisus Dux, qui Delphinatum gubernabat, tanquam Regium Legatum huic urbi dederat Motham Gondrinium, qui in variis occasionibus Montbrunium profligavit, tandemque illum urbe expulit: verum Protestantes cum a strenuo hoc Belliduce in suo officio contineri indignarentur, ejus vitæ insidias struebant, ac die vigesima quinta Aprilis Valentiaë urbis, in qua Godrinus morabatur, portam occupantes, per eandem Franciscum Belomontium, sub Adretii Baronis nomine magis cognitum, cum tot copiis introducunt, ut Gondrinus ad suas ædes sese recipere cogeretur; ast Calvinistæ

Tristan. l. 3.
num. 3.